

31996L0026

L 124/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

23.5.1996

SMĚRNICE RADY 96/26/ES

ze dne 29. dubna 1996

o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 74/561/EHS ze dne 12. listopadu 1974 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ⁽⁴⁾, směrnice Rady 74/562/EHS ze dne 12. listopadu 1974 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy osob v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ⁽⁵⁾ a směrnice Rady 77/796/EHS ze dne 12. prosince 1977 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci provozovatelů silniční přepravy zboží a osob, a obsahující opatření na podporu

účinného výkonu svobody usazování těchto dopravců ⁽⁶⁾ byly několikrát podstatným způsobem změněny; že je vhodné z důvodu racionality a přehlednosti provést kodifikaci zmíněných směrnic do jediného znění;

vzhledem k tomu, že organizace dopravního trhu je jedním z prvků nezbytných pro zavedení společné dopravní politiky, jejíž vytvoření stanoví Smlouva;

vzhledem k tomu, že přijetí opatření směřujících ke koordinaci podmínek přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob (dále jen „provozovatelé silniční dopravy“) podpoří účinný výkon práva zmíněných dopravců;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zavést společná pravidla pro přístup k povolání provozovatele silniční dopravy v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy, aby se zajistilo zlepšení jejich kvalifikace, a že toto zlepšení přispěje k ozdravení trhu, ke zlepšení kvality poskytovaných služeb ve prospěch uživatelů, dopravců a hospodářství jako celku, jakož i k větší bezpečnosti silničního provozu;

vzhledem k tomu, že je proto vhodné, aby se pravidla pro přístup k povolání silničního dopravce týkala dobré pověsti, finanční způsobilosti a odborné způsobilosti dopravců;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 286, 14.11.1990, s. 4 a změna provedená dne 16. 12. 1993.

⁽²⁾ Úř. věst. C 339, 31.12.1991, s. 5. a Úř. věst. C 295, 22.10.1994, s. 30.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 1991 (Úř. věst. C 13, 20.1.1992, s. 443) a ze dne 20. dubna 1994 (Úř. věst. C 128, 9.5.1994, s. 136), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 1995 (Úř. věst. C 356, 30.12.1995, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 28. března 1996 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3572/90 (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 12).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3572/90 (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 12).

vzhledem k tomu, že nicméně není nezbytné zahrnovat do těchto společných pravidel určité druhy dopravy s malým hospodářským významem;

vzhledem k tomu, že od 1. ledna 1993 je přístup na trh přeshraniční silniční přepravy zboží upraven systémem povolení

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 334, 24.12.1977, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101). Oprava (Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 31).

Společenství udělovaných na základě kvalitativních kritérií;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku dobré pověsti, jeví se pro účinné ozdravení trhu nezbytné, aby byl přístup k povolání provozovatele silniční dopravy a jeho výkon jednotně podmíněn tím, že dopravce nebyl odsouzen pro závažný trestný čin, včetně trestných činů obchodní povahy, že nebyl prohlášen za nezpůsobilého k výkonu tohoto povolání a že dodržuje právní předpisy týkající se činnosti provozovatele silniční dopravy;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku finanční způsobilosti, je nezbytné stanovit určitá kritéria, kterým musí silniční dopravci vyhovět, zejména aby bylo zajištěno rovné zacházení s podniky v různých členských státech;

vzhledem k tomu, že pokud jde o dobrou pověst a finanční způsobilost, je vhodné uznat jako dostatečný důkaz pro přístup k dotčené činnosti v hostitelském členském státu předložení odpovídajících dokladů vydaných příslušným orgánem země původu nebo předchozího usazení provozovatele silniční dopravy;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku odborné způsobilosti, je žádoucí stanovit, že uchazeč silniční dopravce získá tuto způsobilost složením písemné zkoušky, avšak že členské státy mohou uchazeče od této zkoušky osvobodit, pokud prokáže dostatečnou praktickou zkušenost;

vzhledem k tomu, že potvrzení o odborné způsobilosti vydaná na základě předpisů Společenství týkající se přístupu k povolání musí být hostitelským členským státem uznána jako dostatečný důkaz;

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit systém vzájemné pomoci mezi členskými státy za účelem uplatňování této směrnice;

vzhledem k tomu, že touto směrnicí nesmějí být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení nebo uplatňování této směrnice uvedených v příloze II části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Přístup k povolání provozovatele silniční dopravy

Článek 1

1. Přístup k povolání provozovatele silniční dopravy upravují předpisy, které členské státy přijmou v souladu se společnými pravidly této směrnice.

2. Pro účely této směrnice se:

- „povoláním provozovatele silniční přepravy zboží“ rozumí činnost jakéhokoli podniku dopravujícího zboží na cizí účet buď samostatným motorovým vozidlem nebo jízdami soupravami,
- „povoláním provozovatele silniční přepravy osob“ rozumí činnost jakéhokoli podniku poskytujícího přepravu cestujícím, kterou nabízí veřejnosti nebo některým kategoriím uživatelů za úplaty hrazenou přepravovanou osobou nebo organizátorem přepravy, prostřednictvím motorových vozidel způsobilých s ohledem na typ konstrukce a vybavení k přepravě více než devíti osob včetně řidiče,
- „podnikem“ rozumí jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba existující za účelem zisku i jiná, jakékoli sdružení nebo seskupení osob bez právní subjektivity existující za účelem zisku i jiné, a každý subjekt spadající pod orgán veřejné moci, který má vlastní právní subjektivitu nebo který je závislý na orgánu s touto subjektivitou.

Článek 2

1. Tato směrnice se nevztahuje na podniky, které vykonávají povolání provozovatele silniční přepravy zboží s vozidly, jejichž užitečná hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny nebo jejichž celková hmotnost nepřesahuje 6 tun. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie přepravy tyto meze snížit.

2. Členské státy mohou po konzultaci Komise vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení této směrnice podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží, které provozují výlučně vnitrostátní dopravu pouze s malým vlivem na dopravní trh, z důvodu

- povahy přepravovaného zboží nebo
- krátké přepravní vzdálenosti.

V případě nepředvídaných okolností mohou členské státy udělit dočasnou odchylku do skončení konzultací s Komisí.

3. Členské státy mohou po konzultaci s Komisí vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení této směrnice podniky, které vykonávají výlučně určité služby silniční přepravy osob pro neobchodní účely nebo které mají jiný hlavní předmět činnosti

než provozování silniční přepravy osob, pokud jejich dopravní činnost má pouze nepatrný dopad na dopravní trh.

Článek 3

1. Podniky, které chtějí vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy musí:

- a) mít dobrou pověst;
- b) být finančně způsobilé;
- c) splňovat podmínku odborné způsobilosti.

Pokud je uchazečem fyzická osoba, která nesplňuje podmínku podle prvního pododstavce písm. c), mohou jí přesto příslušné orgány povolit výkon povolání dopravce, pokud těmto orgánům určí jinou osobu splňující podmínky podle písmen a) a c), která skutečně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku.

Pokud uchazečem není fyzická osoba:

- musí podmínku podle písmene a) splňovat osoba nebo osoby, které skutečně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku. Členské státy mohou rovněž požadovat, aby této podmínce vyhovovaly další osoby v podniku,
- musí podmínku podle písmene c) splňovat osoba nebo jedna z osob zmíněných v první odrážce.

2. Členské státy určí podmínky, které musí splňovat podniky usazené na jejich území, aby vyhověly podmínce dobré pověsti.

Členské státy stanoví, že tato podmínka není splněna nebo není nadále plněna, pokud fyzická osoba nebo osoby, které ji mají splňovat na základě odstavce 1:

- a) byly odsouzeny pro závažný trestný čin, včetně trestných činů obchodní povahy;
- b) byly prohlášeny za nezpůsobilé k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy na základě platných předpisů;
- c) byly odsouzeny pro závažné a opakované porušování platných předpisů týkajících se

- podmínek odměňování a pracovních podmínek v povolání nebo
- silniční přepravy zboží nebo osob, a zejména předpisů týkajících se doby řízení a doby odpočinku řidičů, hmotnosti a rozměrů užitkových vozidel, bezpečnosti silničního provozu a bezpečnosti vozidel.

V případech podle písmen a), b) a c) je podmínka dobré pověsti považována za nesplněnou, dokud nedojde k rehabilitaci nebo jinému opatření s rovnocenným účinkem v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy v této oblasti.

3. a) Podmínka finanční způsobilosti spočívá v disponování finančními zdroji nezbytnými pro zajištění řádné a dobré správy podniku.

b) Pro posouzení finanční způsobilosti vezme příslušný orgán v úvahu: případné roční účetní závěrky podniku; dostupné finanční prostředky, včetně bankovní hotovosti, možnosti nekrytého úvěru a půjčky; aktiva včetně majetku, která mohou sloužit jako záruka podniku; náklady včetně nákupní ceny vozidel nebo první splátky na nákup vozidel, nákup budov, zařízení a vybavení, jakož i provozní jmění.

c) Podnik musí mít základní kapitál a rezervy ve výši nejméně:

- 3 000 ECU na užívané vozidlo nebo
- 150 ECU na jednu tunu celkové hmotnosti nákladních vozidel používaných podnikem nebo
- 150 ECU na jedno místo k sezení vozidel pro přepravu osob používaných podnikem,

příčemž požadovaná částka vyplývá z nejnižší hodnoty.

Členské státy se mohou odchýlit od prvního pododstavce v případě dopravních podniků, které vykonávají činnost výlučně v rámci vnitrostátního trhu.

d) Pro účely písmen a), b) a c) může příslušný orgán přijmout jako důkaz potvrzení nebo ujištění poskytnuté bankou nebo jinou řádně oprávněnou institucí. Toto potvrzení nebo ujištění může být poskytnuto formou bankovní záruky nebo jakýmkoli obdobným prostředkem.

e) Písmena b), c) a d) se použijí pouze na podniky oprávněné počínaje 1. lednem 1990 vykonávat v členském státě na základě vnitrostátních předpisů povolání provozovatele silniční dopravy.

4. Splnění podmínky odborné způsobilosti spočívá v získání schopností, které zjišťuje na základě písemné zkoušky, která může mít formu otázek s výběrem odpovědí a která se týká oborů uvedených v příloze I, orgán nebo subjekt určený k tomuto účelu každým členským státem.

Členské státy mohou od zkoušky osvobodit uchazeče – provozovatele silniční dopravy, kteří prokážou nejméně pětiletou praktickou zkušenost v dopravním podniku na řídicí úrovni.

Členské státy mohou držitele některých vysokoškolských diplomů nebo technických diplomů, které prokazují dobrou znalost oborů vyjmenovaných v seznamu v příloze I a které pro tento účel vymezí, osvobodit od zkoušky z oborů, kterých se tyto diplomy týkají.

Jako důkaz odborné způsobilosti musí být předloženo potvrzení vydané orgánem nebo subjektem uvedenými v prvním pododstavci.

Článek 4

Členské státy stanoví podmínky, za nichž může být podnik silniční dopravy odchýlně od čl. 3 odst. 1 dočasně provozován po dobu nejvýše jednoho roku s možností prodloužení nejvýše o šest měsíců ve zvláštních řádně odůvodněných případech v případě smrti nebo fyzické nebo právní nezpůsobilosti fyzické osoby, která vykonává činnost provozovatele silniční dopravy, nebo fyzické osoby, která splňuje podmínky čl. 3 odst. 1 písm. a) a c).

Příslušné orgány členských států mohou výjimečně a v některých zvláštních případech s konečnou platností povolit provozování dopravního podniku osobě, která nesplňuje podmínku odborné způsobilosti uvedenou v čl. 3 odst. 1 písm. c), ale která má alespoň tříletou praktickou zkušenost s každodenním řízením tohoto podniku.

Článek 5

1. Podniky, které prokážou, že byly před

- 1. lednem 1978 pro Belgie, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,
- 1. lednem 1984 pro Řecko,
- 1. lednem 1986 pro Španělsko a Portugalsko,

— 3. říjnem 1989 pro území bývalé Německé demokratické republiky,

oprávněny v členském státě na základě vnitrostátních předpisů vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob ve vnitrostátní nebo mezinárodní dopravě, nejsou povinny prokazovat, že vyhovují článku 3.

2. Avšak fyzické osoby, které

— po 31. prosinci 1974 a před 1. lednem 1978 pro Belgie, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,

— po 31. prosinci 1980 a před 1. lednem 1984 pro Řecko,

— po 31. prosinci 1982 a před 1. lednem 1986 pro Španělsko a Portugalsko,

— po 2. říjnu 1989 a před 1. lednem 1992 pro území bývalé Německé demokratické republiky,

byly

— oprávněny vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob, aniž by na základě vnitrostátních předpisů prokázaly svou odbornou způsobilost nebo

— určeny, aby účinně a nepřetržitě řídily dopravní činnost podniku,

musí splnit podmínku odborné způsobilosti podle čl. 3 odst. 4 před

— 1. lednem 1980 pro Belgie, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,

— 1. lednem 1986 pro Řecko,

— 1. lednem 1988 pro Španělsko a Portugalsko,

— 1. červnem 1992 pro území bývalé Německé demokratické republiky.

Stejný požadavek platí v případě uvedeném v čl. 3 odst. 1 třetím pododstavci.

Článek 6

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány členských států na základě opatření přijatých podle této směrnice, která obsahují

zamítnutí žádosti o přístup k povolání provozovatele silniční dopravy, musí být odůvodněna.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány odňaly oprávnění k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy, pokud zjistí, že podmínky podle čl. 3 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nejsou nadále plněny, mohou však případně poskytnout přiměřenou lhůtu pro získání náhradníka.

3. S ohledem na rozhodnutí zmíněná v odstavcích 1 a 2 zajistí členské státy, aby podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly vhodnými prostředky uplatňovat své zájmy.

Článek 7

1. Pokud dopravci nerezidenti závažně nebo opakovaně méně závažně poruší předpisy týkající se silniční přepravy zboží nebo osob, což by mohlo vést k odnětí povolení vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy, sdělí členské státy členskému státu, ve kterém je provozovatel silniční dopravy usazen, veškeré jim dostupné informace o těchto protiprávních jednáních a o sankcích, které uložily.

2. Odejme-li členský stát povolení vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy v mezinárodní dopravě, uvědomí o tom Komisi, která sdělí nezbytné informace dotčeným členským státům.

3. Členské státy si za účelem uplatňování této směrnice poskytují vzájemnou pomoc.

HLAVA II

Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci

Článek 8

1. Členské státy přijmou opatření vymezená v této směrnici týkající se usazování fyzických osob a společností uvedených v hlavě I obecného programu pro odstranění omezení svobody usazování⁽¹⁾ na jejich území.

2. Aniz jsou dotčeny odstavce 3 a 4, přijme hostitelský členský stát pro účely přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy jako dostatečný důkaz bezúhonnosti nebo důkaz, že neprodělal úpadek, výpis ze soudního rejstříku nebo, není-li k dispozici, rov-

nocenný doklad prokazující splnění těchto požadavků vydaný příslušným správním nebo soudním orgánem členského státu původu nebo předchozího usazení dopravce.

3. Požaduje-li hostitelský členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek bezúhonnosti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 2, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům ostatních členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným soudním nebo správním orgánem země původu nebo předchozího usazení. Toto potvrzení se musí týkat konkrétních skutečností pokládaných hostitelskou zemí za významné.

4. Nevydává-li země původu nebo předchozího usazení doklad požadovaný v souladu s odstavci 2 a 3, může být nahrazen místopřísežným prohlášením nebo slavnostním prohlášením učiněným dotyčnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem země původu nebo předchozího usazení; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo slavnostním prohlášení. Prohlášení o neproděláním úpadku lze učinit rovněž před příslušným profesním nebo stavovským sdružením dané země.

5. Doklady vydané v souladu s odstavci 2 a 3 nesmějí být při předložení starší tři měsíců. Tato podmínka platí rovněž pro prohlášení podle odstavce 4.

Článek 9

1. Je-li v hostitelském členském státě nutné prokazovat finanční způsobilost, považuje tento stát odpovídající potvrzení vydaná bankami země původu nebo předchozího usazení nebo jinými subjekty určenými v této zemi za rovnocenná potvrzením vydaným na jeho vlastním území.

2. Pokud členský stát požaduje od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek finanční způsobilosti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 1, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům ostatních členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným správním orgánem země původu nebo předchozího usazení. Toto potvrzení se musí týkat konkrétních skutečností pokládaných hostitelskou zemí za významné.

(¹) Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 36/62.

Článek 10

1. Od 1. ledna 1990 uznají členské státy jako dostatečný důkaz odborné způsobilosti potvrzení uvedená v čl. 3 odst. 4 čtvrtém pododstavci vydaná v jiném členském státě.

2. Pokud jde o podniky, kterým bylo před 1. lednem 1981 v Řecku nebo před 1. lednem 1975 v ostatních členských státech na základě vnitrostátních předpisů povoleno vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob ve vnitrostátní nebo mezinárodní dopravě, a pokud jsou dotčené podniky společnostmi ve smyslu článku 58 Smlouvy, přijmou členské státy jako dostatečný důkaz odborné způsobilosti potvrzení o skutečném výkonu dotčené činnosti v členském státě po dobu tří let. Tato činnost nesmí skončit dříve než pět let přede dnem předložení potvrzení.

Pokud jde o právnickou osobu, potvrzuje se skutečný výkon činnosti pro jednu z fyzických osob, které skutečně řídí dopravní činnost podniku.

3. Potvrzení vydaná provozovatelům silniční dopravy před 1. lednem 1990 jako důkaz jejich odborné způsobilosti na základě předpisů platných do tohoto dne se považují za potvrzení vydaná na základě této směrnice.

HLAVA III

Závěrečná ustanovení

Článek 11

Členské státy určí orgány nebo subjekty příslušné pro vydávání dokladů uvedených v čl. 8 odst. 2 a v článku 9 a potvrzení uvedených v čl. 10 odst. 2. Neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 12

Články 8 až 11 se rovněž vztahují na státní příslušníky členských států, kteří v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾ vykonávají činnosti provozovatele silniční dopravy jako zaměstnanci.

Článek 13

1. Členské státy přijmou po konzultaci s Komisí opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději ke dnům uvedeným v příloze II části B.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 14

Směrnice uvedené v příloze II části A se zrušují, aniž tím jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení nebo uplatňování stanovených v příloze II části B.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 15

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 29. dubna 1996.

Za Radu
předseda

W. LUCHETTI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2434/92 (Úř. věst. L 245, 26.8.1992, s. 1).

PŘÍLOHA I

SEZNAM OBORŮ UVEDENÝCH V ČL. 3 ODS. 4

Znalosti, které se berou v úvahu pro uznání odborné způsobilosti, se musí týkat alespoň oborů uvedených v tomto seznamu. Tyto obory musí být podrobně popsány a definovány nebo schváleny příslušnými vnitrostátními orgány. Musí být zvládnutelné osobami s úrovní vzdělání odpovídající úrovni při ukončení povinné školní docházky.

A. OBORY, JEJICHŽ ZNALOST SE VYŽADUJE V PŘÍPADĚ PROVOZOVATELŮ SILNIČNÍ DOPRAVY HODLAJÍCÍCH PROVOZOVAT VÝLUČNĚ VNITROSTÁTNÍ DOPRAVU**Právo**

Prvky občanského, obchodního a daňového práva a práva sociálního zabezpečení, jejichž znalost je nezbytná pro výkon povolání, a které se zejména týkají:

- smluv obecně,
- smluv o přepravě, zejména odpovědnosti dopravce (povaha a meze),
- obchodních společností,
- obchodního účetnictví,
- předpisů pracovního práva a práva sociálního zabezpečení,
- daňového systému.

1. Provozovatel silniční přepravy zboží**a) Obchodní a finanční řízení podniku**

- způsoby placení a financování,
- výpočet nákladů,
- systém cen a podmínky přepravy,
- obchodní účetnictví,
- pojištění,
- fakturace,
- pomocné dopravní služby,
- postupy řízení,
- obchodní postupy.

b) Přístup na trh

- předpisy upravující přístup k povolání a jeho výkon,
- přepravní doklady.

c) Technické normy a technická hlediska provozu

- hmotnost a rozměry vozidla,
- výběr vozidla,
- převzetí a evidence,
- normy pro údržbu vozidel,
- nakládka a vykládka vozidel,
- přeprava nebezpečných věcí,
- přeprava potravin,
- zásady ochrany životního prostředí ve vztahu k užívání a údržbě motorových vozidel.

- d) *Bezpečnost silničního provozu*
 - právní a správní předpisy v dopravě,
 - bezpečnost provozu,
 - předcházení nehodám a postup v případě nehody.

2. **Provozovatel silniční přepravy osob**

- a) *Obchodní a finanční řízení podniku*
 - způsoby placení a financování,
 - výpočet nákladů,
 - systém cen a podmínky přepravy,
 - obchodní účetnictví,
 - pojištění,
 - fakturace,
 - cestovní kanceláře,
 - postupy řízení,
 - obchodní postupy.
- (b) *Úprava silničních služeb pro cestující*
 - tvorba dopravních služeb a dopravní plánování,
 - podmínky výkonu služeb pro cestující,
 - předpisy upravující přístup k povolání a jeho výkon,
 - přepravní doklady.
- c) *Technické normy a technická hlediska provozu*
 - výběr vozidla,
 - převzetí a evidence,
 - normy pro údržbu vozidel,
 - zásady ochrany životního prostředí ve vztahu k užívání a údržbě motorových vozidel.
- d) *Bezpečnost silničního provozu*
 - právní a správní předpisy v dopravě,
 - bezpečnost provozu,
 - silniční síť,
 - předcházení nehodám a postup v případě nehody.

B. OBORY, JEJICHŽ ZNALOST SE VYŽADUJE V PŘÍPADĚ PROVOZOVATELŮ SILNIČNÍ DOPRAVY HODLAJÍCÍCH PROVOZOVAT MEZINÁRODNÍ DOPRAVU

Právo

- případně obory vyjmenované pod A,
- ustanovení týkající se silniční přepravy zboží nebo osob mezi členskými státy a mezi Společenstvím a třetími zeměmi obsažená ve vnitrostátních právních předpisech, normách Společenství, mezinárodních smlouvách a dohodách,
- celní postupy a další formality spojené s kontrolou dopravy,
- hlavní pravidla silničního provozu v členských státech.

PŘÍLOHA II

ČÁST A

ZRUŠENÉ SMĚRNICE

(uvedené v článku 14)

— Směrnice 74/561/EHS

— Směrnice 74/562/EHS

— Směrnice 77/796/EHS

a jejich pozdější změny:

— Směrnice 80/1178/EHS

— Směrnice 80/1179/EHS

— Směrnice 80/1180/EHS

— Směrnice 85/578/EHS

— Směrnice 85/579/EHS

— Směrnice 89/438/EHS

— Nařízení (EHS) č. 3572/90: pouze články 1 a 2

ČÁST B

<i>Směrnice</i>	<i>Lhůta pro provedení nebo uplatňování</i>
74/561/EHS (Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 18)	1. leden 1977 1. leden 1978
80/1178/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 41)	1. leden 1981
85/578/EHS (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 34)	1. leden 1986
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990
74/562/EHS (Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 23)	1. leden 1977 1. leden 1978
80/1179/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 42)	1. leden 1981
85/579/EHS (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 35)	1. leden 1986
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990
77/796/EHS (Úř. věst. L 334, 24.12.1977, s. 37)	1. leden 1979
80/1180/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 43)	1. leden 1981
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 74/561/EHS	Směrnice 74/562/EHS	Směrnice 89/438/EHS	Směrnice 77/796/EHS	Tato směrnice
čl. 1 odst. 1	čl. 1 odst. 1			čl. 1 odst. 1
čl. 1 odst. 2 první odrážka	—			čl. 1 odst. 2 první odrážka
—	čl. 1 odst. 2 první odrážka			čl. 1 odst. 2 druhá odrážka
čl. 1 odst. 2 druhá odrážka	čl. 1 odst. 2 druhá odrážka			čl. 1 odst. 2 třetí odrážka
čl. 2 odst. 1a 2	—			čl. 2 odst. 1 a 2
—	čl. 1 odst. 3			čl. 2 odst. 3
článek 3	článek 2			článek 3
článek 4	článek 3			článek 4
článek 5	článek 4			článek 5
článek 6	článek 5			článek 6
článek 6a	článek 5a			článek 7
článek 7	článek 6			—
			čl. 1 odst. 1	čl. 8 odst. 1
			článek 3	čl. 8 odst. 2
			článek 4	článek 9
			čl. 5 odst. 1	čl. 5 odst. 1
			čl. 5 odst. 2	čl. 5 odst. 2
—	—	článek 4		čl. 10 odst. 3
			článek 6	článek 11
			čl. 1 odst. 2	článek 12
—	—	článek 5		článek 13
—	—			článek 14
článek 8	článek 7			článek 15
příloha bod A.1	příloha bod A.1			příloha I bod A (Právo)
příloha bod A.2, 3, 4, 5	—			příloha I bod A.1a), 1b), 1c), 1d)
—	příloha bod A.2, 3, 4, 5			příloha I bod A.2a), 2b), 2c), 2d)
příloha bod B	příloha bod B			příloha I bod. B
—	—	—	—	příloha II část A
—	—	—	—	příloha II část B
—	—	—	—	příloha III